

РЕШЕНИЕ

№ 25112

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3349** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалба на С. Б. Ш. срещу Решение № 632/23.02.2026г., постановено по НАХД № 16695/2024г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-022938/01.10.2024г., издадено от началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция“. С процесното НП на касатора на основание чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл.150 ЗДвП; на основание чл.174, ал.3, пр.2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.174, ал. 3 ЗДвП; на основание чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП и на основание чл.185 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.20, ал.1 ЗДвП.

С жалбата е направено искане за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Твърди се, че съдебният акт е постановен при неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Съображенията, изложени в подкрепа на това твърдение са, че съдът не обсъдил направените в последното съдебно заседание възражения. Управлението на ППС без правоспособност за това и впоследствие след самокатастрофата отказът на водача да бъде изпробван за употреба на алкохол и наркотични вещества се твърди, че са две нарушения, които не могат да съществуват самостоятелно, а са винаги обвързани с първото

нарушение – управление на МПС след употреба на алкохол или под въздействие на наркотични вещества. Фактическата обстановка по делото не била изяснена, неустановено било управлението на МПС, както и мястото, където водачът е отказал да бъде тестван. Самите тестове било общоизвестно, че показват в огромния брой случаи неверни резултати или т.нар. фалшиво положителен тест. Собственоръчно написаното от водача, че той е управлявал процесното МПС на 09.09.2024г. без да притежава СУМПС и се ударил в стълб, намира за недопустимо в настоящото производство и съществено противоречащо на забраната за самоуличаване. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация в писмено становище мотивира подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на съдебния акт, който моли да бъде оставен в сила.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ на събраните по делото доказателства решаващият съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.09.2024г., около 21:30 часа, в [населено място], касаторът С. Б. Ш. управлявал лек автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на В. А. К., по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу № 18 на [улица]Ш. не упражнил достатъчен контрол върху управляваното от него МПС и реализирал пътно транспортно произшествие (ПТП) чрез удар в стълб.

На местопроизшествието се отзовали свидетелите Д. Г. И. и И. А. С. – мл. автоконтрольори от ОПП – СДВР. В хода на проверката полицейските служители установили, че Ш. е неправопособен водач, като на същия никога не е издавано свидетелство за управление на МПС. Около 22.20 ч. свидетелите И. и С. решили да тестват за употреба на алкохол жалбоподателя с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ и за употреба на наркотични вещества с техническо средство „Drug test 5000 ARNJ-0016“, но Ш. отказал да даде съответните проби. По повод на това мл. автоконтрольор С. издал талон за изследване № 113853 с указание, че водачът следва да се яви във ВМА в срок от 45 минути от връчването на талона за даване на проба за медицинско и химическо изследване.

Мл. автоконтрольор Д. И. приел, че Ш. е извършил нарушения по чл. 150, чл. 174, ал. 3, предл. 1, чл. 174, ал. 3, предл.2 и чл.20, ал.1 от ЗДвП, поради което съставил в негово присъствие акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1377614/09.09.2024 г., въз основа на който било издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно като посочил, че е издадено от компетентен орган, в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН, при отсъствие на процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон, като доказателствата по делото установяват безпротиворечиво осъществяване на нарушенията от обективна и субективна страна.

Решението е правилно. Изводите на решаващия съд се споделят изцяло от касационната инстанция и тя препраща към тях на основание чл.221, ал.2 АПК.

Съдът не споделя тълкуването на касатора, направено в касационната жалба, че не се касае за две нарушения, а едно такова – управление на МПС под въздействие на алкохол или наркотични вещества. Отговорността на касатора е ангажирана за общо четири административни нарушения – управление на МПС без правоспособност, отказ за тестване на употреба на алкохол и наркотични вещества или техни аналози и причиняване на ПТП. Не е вменявано нарушение причиняване на ПТП след употреба на алкохол/наркотични вещества или аналози от неправоспособен водач.

Нарушенията по т.2 и т.3 от НП са отказ на водача да бъде изпробван за съдържание на алкохол в кръвта и употреба на наркотични вещества или техни аналози. Вярно е, че ако лицето не е водач на МПС, този отказ не би съставлявал нарушение. В тази връзка са и твърденията в касационната жалба, че не е установено по безспорен начин Ш. да е управлявал самокатастрофиралото МПС. Служителите на ОПП не са очевидци на ПТП, по техни показания те са се отзовали на място след постъпил сигнал. Заварили са касатора на място до автомобила, както и неговия собственик В. К.. От саморъчно попълнената от касатора декларация се установява, че на посочената в НП дата и час именно той е управлявал процесното МПС. За това свидетелстват и обясненията на собственика на автомобила с вх.№ УРИ433200-95167/12.09.2024г. Разминавания в обясненията и установеното на място има единствено по отношение на това каква е била причината касаторът да управлява МПС, въпреки че е неправоспособен. Тази причина обаче е ирелевантна за факта на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл.150 ЗДвП всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач. От приложената по делото справка-картон е видно, че С. Ш. никога не е притежавал валидно СУМПС или е неправоспособен водач. Предвид липсата на СУМПС същият няма право да управлява МПС, дори само за извършване на маневра по преместване на същия, в каквато насока са обясненията на К. в подаденото от нея възражение. Вярно е, че не може нарушението да бъде установено само въз основа на саморъчно попълнената от касатора декларация. Достоверността на твърдените в нея факти следва да бъде преценена с оглед всички събрани по делото доказателства, което и съдът е сторил. В съвкупността им те безпротиворечиво установяват осъществяването от обективна и субективна страна на нарушенията, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето, в т.ч. управление на МПС без правоспособност за това. С оглед това се явява съставомерен отказът на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези нарушения са формални, на просто извършване, следователно настъпването на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав, обратно на твърдяното в жалбата – отказът сам по себе си представлява нарушение като не е необходимо настъпилото ПТП да е в резултат въздействието на алкохол и/или наркотични вещества.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 70 евро, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 632/23.02.2026г., постановено по НАХД № 16695/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА С. Б. Ш., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 70 /седемдесет/ евро, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.